Teamevangelisation

Jubileumstidning 2016

INNEHÅLL

Utges av:
Teamevangelisation (TE)
Bygelg. 10,
330 27 HESTRA

Webbplats:
www.teamevangelisation.se

E-post:
info@teamevangelisation.com
Plusgiro: 63662-1
Bankgiro: 524-8463

Ansvarig utgivare:
Ola Ericsson

Tryck:
Skilltryck AB, www.skilltryck.se

Ledare 3
Intervju med Rosita Geresand 4
Efter ett läger 6
Miraklet i Kinna 8
Bildkollage 10
Läger genom åren 12
"Kom och följ mig" 14
Dörrknackning 15
"Tappa inte modet" 16
Tankar om Teamevangelisation 17
Tack 18
"TE då, nu och sen" 19
Annonser 22
Ordföranden genom åren 23
Program 50-årsfirande 24

TEAMEVAN

"I HAVE A DREAM"

Så började Egon Linderoth sin ledare i 40 års jubileumstidningen. Citatet är hämtat från Martin Luther Kings mest berömda tal. Många projekt börjar just som en dröm eller en vision. Detta gäller också vår tjänst inför Gud. För 50 år sedan föddes Teamevangelisation. Det var 12 ungdomar som gick samman för att hjälpa små församlingar att evangelisera. Många kom till tro under kampanjerna och arbetet utvecklades så att ungdomar från hela Sverige kunde följa med och hjälpa till. Snart växte gruppen och genom åren har 1000 tals ungdomar varit med.

Målen för verksamheten formulerades ursprungligen i följande punkter:

- Ge ökad bibelkunskap
- Ge hjälp med fördjupad gemenskap med Kristus
- Medverka till ett större engagemang, ansvar och utrustning för aktivt kristet arbete.
- Inspirera och uppmuntra de lokala församlingar som föreningen samarbetar med.

Även om tiderna förändras så är målen idag nästan de samma. Det har tillkommet en ny punkt

- Vara en växtplats för andligt liv oavsett ålder.

Vi har under de sista 10 åren sett att det är fler av de som åker på våra festivaler som inte har en personlig tro. Detta har gjort att vi har lagt till den nya punkten i vår målformulering. Det är viktigt att det finns platser där man kan växa i sin tro. Många unga söker upplevelser framför fördjupning i torn. Det

NGELISATION, MOT FRAMTIDEN

finns många andra aktörer som kan ge detta till ungdomar i dag, jag tror att vår uppgift ligger i något annat. Jag tror att Teamevangelisation ska vara en plats där man kan växa i sin tro genom att ta små steg i tro. Flera av dem som har varit med på våra läger och kampanjer har återvänt hem förändrade. Många har läst vidare för att arbeta heltid för Gudsrike som t.ex. pastorer, missionärer eller ungdomsledare. Många har också blivit ”vardagsevangelister” och på så sätt växt i sin tro.

En av alla dessa är jag; Jag kom till tro på en av teamevangelisations festivaler som var i Vinslöv. Jag har sedan åkt på många teamevangelisationsfestivaler och hela tiden blivit utmanand att ta ett steg längre i min tro. Det är viktigt att vi har platser idag där man kan få växa i sin tro, och at bli utmanad i sin tro. Jag glömmer aldrig första gången jag skulle göra något som gjorde min tro offentlig. Hemma var de glad för att jag var med i församlingen, men man kunde leva ett ganska anonymt liv om man ville. Göran Holmberg som jobbade mycket med Teamevangelisation under denna period utmanande mig, vilket jag är otroligt tacksam för. Han frågade om jag kunde läsa et bibelord på torget innan vi skulle sjung en sång. Jag kommer ihåg tanken som igår ’Nej inte jag, då vet ju alla...’, svaret blev ett tvekande nej. Görans svar tillbaka är det som har drivit mig många gånger, ”Vilket är det du inte kan, läsa eller prata?”. Jag minns inte den efterföljande diskussionen, men jag kommer ihåg att Göran sa att om jag inte kommer på vad jag skulle läsa så gav han mig ett bibelord. Vart vi var kommer jag inte ihåg, men jag kommer ihåg den stora kören som stod på trappan bakom. Jag läste bibelordet som jag fått. Jag kommer ihåg hur jag växte, och när jag kom hem till min församling frågade jag om jag fick läsa söndagens texter. Utan denna utmaning hade jag definitivit inte varit den jag är idag! Det är denna upplevelse som driver mig vidare att idag jobba med Teamevangelisation. Jag tror att många unga (och äldre) kan behöver en försiktig kärleksfull knuff för att komma i tjänst i Gudsrike. Jag tror att vi kan hjälpa församlingar att komma ut och börja evangelisera samtidigt som vi kan hjälpa unga att våga berätta om sin tro.

Teamevangelisation firar sitt 50 års jubileum i Hestra. Vi ser med glädje och tacksamhet på de gångna åren. Vi tackar alla som har hjälpt till så att vi har kunnat genomföra allt arbete under de gångna 50 åren. Allt beror på Guds välsignelse, det står utom alla tvivel att det är vaken begåvning, pengar eller något annat som kan sprida Guds rike.

Vårt arbete har förändrats under vägen, vi lever i en annan värld jämfört med för 50 år sedan. Vi är inte så många som åker på lägren som vi var för 10 år sedan. Men man ska inte stirra sig blind på hur många vi är som åker. Utan vad vi kan uträtta när vi är på plats, både för den lokala församlingen, men också för de ungdomar som åker med. Jag tror att vi är i ett skede i Sverige där många mindre församlingar behöver hjälp med att evangelisera. Om vi då hade kommit med flera hundra ungdomar så tror jag inte att resultatet hade blivit så bra. Så länge som Åkes ”vision” om att vi inte ska ta upp lägeravgifter fungerar så tror jag att vi är på rätt väg. Det är inte meningen att vi ska ta betalt för att ungdomar ska få en ”flashig” upplevelse. Vårt uppdrag är ett annat, att visa att Gud inte bara finns i det häftiga, Han finns även i det enkla samanhanget. Ibland kanske det till och med är lättare att höra Gud i det enkla. Annars försvinner Gudsnärvaron lätt i bruset av den mänskliga upplevelsen. Jag vet att Teamevangelisation kan och kommer att betyda mycket för många mänsiskor de kommande åren.

Det finns många mäniskor som kan berätta om underbara bönesvar, vilket vi också har upplevt i Teamevangelisation vid flera tillfällen! Vi får be om Herrens vägledning och välsignelse för de kommande åren. I bibeln kan vi i Sak 4:6 läsa Varken med styrka eller makt utan med min ande (ska det ske). ●

Ola Ericsson, Ordförande

ROSITA GERESAND:

”ATT LEVA MED ÅKE VAR ETT SPÄNNANDE LIV”

Den stilfulla och eleganta Rosita Geresand kliver in i vår hall och vi kramar om varandra. Trots att vi bor i lilla Hestra ses man inte så ofta så det är ett kärt återseende efter sommaren. Rosita är kvinnan som har vandrat tillsammans med Åke och de hann vara gifta i 24 år. Den sista tiden var Åke inte alls pigg, han satt i rullstol och han trivdes inte med att inte kunna hänga med som han gjort förr.

Den 4:e januari 2015, 85 år gammal, lämnade Åke jordelivet och för Rosita har det inneburit en stor tomhet och saknad att mista sin livskamrat.

Som många av oss känner till var Teamevangelisation en stor del av Åkes liv. Till och med deras förlovning ägde rum under en påskfestival i Karlsborg. De hade köpt ringarna och på påskafton friar Åke utan att Rosita är förberedd på detta.

”Att leva med Åke var ett spännande liv och när vi gifte oss var det en helt ny värld i början. Jag fick se hur Teamevangelisation fungerade bakom kulisserna. Åke hade många järn i elden och hans motto var att bönen var det viktigaste – men för att något ska ske måste man också arbeta. Även alla vardagsbeslut skulle vara förankrade hos Herren.

Mitt första läger var i Mjölby och då var det få som visste att vi var ett par. Jag hamnade i köket bland all driftiga medarbetare och Åke kom ofta till köket för att hälsa på, men han gick först till alla andra. Detta gjorde mig lite irriterad men han menade på att det skulle vara för uppenbart annars”, säger Rosita samtidigt som hon skrattar hjärtligt och får något drömskt i blicken.

Hur såg du på Åke?

”Han var aldrig rädd för att arbeta. Var det något som inte gick vägen började han alltid om och det fanns inga hinder. Han tyckte om ordning och reda och ville helst att allt skulle vara perfekt.
Åke älskade ungdomarna och han älskade Jesus och han kämpade för att TE skulle gå vidare. Han var noga med att att förmedla till våra unga: Håll ditt hjärta rent!”

Vad har TE betytt för dig?

”Jag har vuxit i mig själv och fått en större tilltro i det som Gud kan använda mig till. På lägren har jag fått ha den viktiga uppgiften som samtalsperson och arbeta med själavård. Jag har också fått hjälpa till med att planera de stora samlingarna, påsk- och nyårsmiddagarna och kommunluncherna. Det har också varit positivt att ha med barnbarn på läger och konferenser,

En stor uppgift för mig har varit att finnas vid Åkes sida…som att vara smakråd i val av slipsar, tröjor och fixa frisyrer.”

Rosita fortsätter berätta att under det sista halvåret har hon hunnit bearbeta och gå igenom mycket av det som hänt efter Åkes bortgång. Trots sorgen har hon fått känna sig buren i förböner och många vänner har stöttat henne. Framför allt har hon fått finna sig själv och sin familj på ett nytt sätt. Avslutningsvis vill Rosita tacka alla som funnits där för henne och Teamevangelisation.

”Ett stort tack till alla er som på ett eller annat sätt funnit visat omtanke i form förbön, telefonsamtal, blommor och brev. Helt otroligt vilken värme och kärlek jag har kunnat känna trots sorgen.
Jag vill också säga ett tack till alla i TE-familjen och för att min tid där fick bli så viktig för mig. Guds välsignelse önskar jag er alla!” ●

Pia Skogsberg

”EN STOR UPPGIFT FÖR MIG HAR VARIT ATT FINNAS VID ÅKES SIDA… SOM ATT VARA SMAKRÅD I VAL AV SLIPSAR, TRÖJOR OCH FIXA FRISYRER.”

ÅKE ÄLSKADE ATT HÅLLA PÅ MED VÄXTER OCH FRÄMST SINA PELARGONER. RADERNA NEDAN KAN VARA EN ANDLIG LIKNELSE AV VAD ÅKE FICK BETYDA I TE.

Mästare i sin trädgård

Han sår nya frön och
sätter nya plantor

Han ger näring, vattnar
och pysslar om lite grann

Ansar sina blommor,
skär bort det som
vissnat och dött

Man kan se honom stå
på avstånd och beundra
sitt verk

Efter ett läger:

VAD HÄNDE SEDAN?

NYÅRSFESTIVALEN I BENGTSFORS 2014/15

Vilken grej, vilken festival och vilken Gud vi har. Många härliga människor kom och var med på detta. Och vi kände här i Bengtsfors att Gud var med. På våra härliga kvällsmöten var det flera som kom till tro, inte bara ungdomarna från lägret utan andra besökare också .

Festivaldeltagarna var även ute på Bengtsfors och delade ut ljus och Informationslapp om festivalen och det har varit bara positivt det mesta. Många har berättat att det besöket var uppskattad. Efter lägret har vi nu startat upp en liten bibelgrupp/kristen tro undervisning för ungdomar som kom till tro, för att hjälpa dom vidare i sitt kristna liv. Jättespännande och roligt.

Alla vi som jobbade med detta lokalt kände en stor välsignelse att få göra detta tillsammans, det stärkte vårt gemensamma ekumeniska samarbete. Och vi fick även en del sponsorer till detta då de tyckte att et var en bra grej för alla ungdomar. Så – tro inte att det inte gör skillnad såna här festivaler/läger. Det gör det - för många. Och det målet som vi har framför oss – evigheten hos Gud är värt allt - när vi en gång möts där. Hoppas att vi kommer att synas flera gånger på teamlägren framöver och du som läser detta, be för denna verksamhet då det ger ringar på vattnet där Gud får vara i centrum.

Allt gott/ Tone Abrahamsson
Ungdomsledare i Bengtsfors Missionskyrka

PÅSKFESTIVALER I HESTRA 2015 OCH 2016

Påskhelgerna 2015 och 2016 arrangerade Hestra Missionsförsamling och Team festivaler i Hestra. Strax under 100 deltagare, ungdomar och stabare berikade församling och samhälle med sin närvaro från skärtorsdag till annandag påsk. Sporthallen gjordes iordning för kvällsmöten, kyrkan användes för seminarier, vissa gudstjänster och boende bl.a. Övrigt boende och matsal ordnades i skolan och i medborgarhuset. Många hushåll i samhället fick besök med inbjudan till mötena och en påskhälsning.

Att utvärdera vad festivalen betydde för Hestra och vad det blev av den och vad som hände sen, är svårt att göra på ett bredare plan MEN något som var glädjande för oss i församlingen var att så många av de boende på asylboendet (Furuhill) var med på kvällsmötena. Vi hade ordnat med simultantolkning till engelska och arabiska och de som tolkade hade fullt upp. Böneplatsen som vi hade skapat uppsöktes av flera. Förbön och samtal förekom på flera språk och efter festivalen har vi haft möjlighet att följa upp det som hände, inte minst vid förbönsplatsen, i fördjupad kontakt med några av de asylsökande och det känner vi stor tacksamhet och glädje över.

Torbjörn Andersson,
Pastor

NYÅRSFESTIVAL I

LAGAN 2013/14

För oss i Lagan blev teamevangelisations nyårsfestival en skön vecka med god gemenskap och till uppmuntran för våra ”egna” ungdomar. Det var gott att som olika församlingar få göra en satsning i den här storleken och relationen mellan oss har blivit fördjupad.

De gemensamma offentliga samlingarna var inspirerande och många var vi som sökte förbön och vi fick se hur Gud konkret svarade på bön. Vi fick också se unga människor släppa in Jesus i sina liv.

Efteråt har vi som ett exempel fått se en av deltagarna på lägret själv praktiserat bön för sjuka och fått se hur Gud helar från smärta. Det är väldigt uppmuntrande att se hur de tar det med sig hem och själva får märka att det fungerar.

Ingemar och Isabella Lagan

VILL DU HA LÄGER *på din ort?*

SÅ HÄR GÅR DET TILL:

1. Man kontaktar Teamevangelisations styrelse.
Det lättaste är att hitta kontaktuppgifterna på hemsidan eller skicka epost till styrelsen@teamevangelisation.com

2. Ett förberedande besök görs av någon/några från Teamevangelisation.
De pressenterar och informerar vad vi har för mål, hur vi arbetar och vad som krävs för att kunna genomföra en festival.

3. Församlingarna på orten inkommer med en skriftlig kallelse (på epost) till Teamevangelisation.
Vi ser gärna att så många församlingar som möjligt, helst alla, är med i satsningen.

4. Teamevangelisations styrelse fattar beslut om att göra en satsning på orten

5. Ca 1 år innan utser Teamevangelisation en lägerplanerare som tar kontakt med orten.
Tillsammans med orten kommer sedan två till fyra planeringsmöten att hållas.

6. Lägret genomförs

7. Uppföljning och utvärdering genomförs.
Orten ansvar för att ta hand om nyfrälsta och följa upp det lokala arbetet.

MIRAKLET I KINNA

En solig söndag träffas Ingrid och Anders Mattsson och Gert Kindbom för att tala om det som händer i Kinna den 2 januari 1999. Familjen Mattsson har varit med Teamevangelisation i många år. Barnen från slutet av 80-talet och Ingrid och Anders från 1994 i Falun. Redan då var Ingrid drabbad av en sjukdom, spondyl artrit, en inflammatorisk ledsjukdom som började efter yngsta barnet Lisas födelse 1983.

Ingrid berättar:
Jag trodde värken i ryggen var pga foglossning men det var alltså betydligt värre. Sjukdomen och värken spred sig mycket fort och snart var i princip alla leder i kroppen drabbade. Jag blev snabbt mycket svag och mitt tillstånd försämrades år från år. Värken var det absolut värsta. Trots all smärtstillande medicin gav den sig inte. Jag var utslagen både fysiskt och psykiskt och det drabbade hela min omgivning. Från att ha varit en fullt frisk arbetande sjuksköterska med sex barn att sköta blev jag i princip avskuren från allt, och min tillvaro var kaotisk.

"JAG TRODDE VÄRKEN I RYGGEN VAR PGA FOGLOSSNING MEN DET VAR ALLTSÅ BETYDLIGT VÄRRE…"

Anders berättar:
Vårt hus handikappanpassades 1996 och 1998 provades en elrullstol ut, det året var vårt absolut jobbigaste år. Teamlägren blev välsignade veckor för oss så vi fick ett avbrott och komma till

en ny miljö och träffa underbara människor. Till Kinna nyåret 1998-1999 ville Ingrid inte åka, men vår dotter Magdalena skrev i smyg hennes namnteckning och anmälde Ingrid också."

Ingrid berättar:
Lägret var en pina för mig. Jag hade ont hela tiden och jag visste inte vart jag skulle ta vägen. På natten mellan den 1:a och 2:a januari var värken så stark att jag slogs ut. Mina ben domnade bort och jag kunde inte kissa. Då åkte vi till Skene akut och där konstaterade man ett diskbråck i ryggraden. Jag hade ett sen tidigare. Man gav mig morfinblockeringar och ville skicka mig till Borås för

”FANTASTISKT! JAG KAN GÅ!”

operation. Vi återvände istället till lägret för att ta med barnen och åka hem. På frukosten träffade vi Gert.

Gert berättar:

Jag tog min frukost och slog mig ned vid Ingrid och Anders. Jag sa godmorgon hur är läget? *”Det är skit”* sa Ingrid. *”Jag fattar inte varför jag ska leva jag kan lika gärna dö.”* Jag frågade vad som hänt väl medveten om Ingrids sjukdom då jag kände dem sedan 1994. Anders berättar om natten vid akuten och om diskbråcket.

Vi äter frukost under tystnad. Det känns fruktansvärt tungt och ingen säger något. Jag tar min bricka och ska gå men innan jag lämnar bordet säger jag till dem *”Ingrid jag vill att du ska veta att vi ber för dig i bönetjänsten.”* Hon svarar inte utan ger bara en uppgiven suck.

Efter bibelstudiet går jag till rummet där vi har bönetjänsten. Där är också Teamevangelisations böneledare pastor Sven Öhrman och Eva Eriksson. Efter ett tag ser jag att något rör sig utanför rummet. Det är Ingrid som har släpat sig dit på sin rullator. Vi lyfter in henne i rummet och någon frågar vad vi ska be om. Ingrid säger *”Be att smärtan går ned något. Jag har så fruktansvärt ont.”* Vi börjar be och sjunga lovsånger. Sven läser hela kapitel 53 i Jesaja om den lidande tjänaren Jesus som tog våra sjukdomar på sig. Så börjar Sven be och profetera *”Du ska bli brud på nytt, du ska få uppleva ett nytt bröllop.”* Jag tyckte bönen var lite underlig då jag såg Ingrid sitta där på stolen, tunn, blek, modlös och med alla reumatiska skydd överallt på kroppen. Hon brukar själv säga *”jag såg ju ut som en hockeymålvakt”*.

Jag läser ur Jakob kapitel 5 om att smörja sjuka med olja mm. Jag kommer till orden *”och bekänn därför era synder för varandra så att ni kan bli botade”*. Jag upplever väldigt starkt att vi måste göra detta och det gör vi. Turen kommer till Ingrid som säger: *”Jesus förlåt att jag inte längre kan tro att Du kan hjälpa mig”*.

När hon sagt detta reser hon sig upp och sträcker armarna mot taket och säger *”Jag ser ett ljus, jag ser Jesus, det är som om jag är i en operationssal, det är gröna rockar omkring mig”*. Då ropar Sven *”himlen opererar, himlen opererar”*.

Sedan ramlar Ingrid ner på golvet och jag tänker; nu dog hon. Men hon sätter sig upp på stolen, tittar på oss tre i rummet och säger *”Fantastiskt, jag känner ingen smärta”*. Sedan kommer hon på sig själv att hon rört huvudet och säger *”men jag rör ju på huvudet, det kan ju inte jag”*. Sedan lyfter hon på benen och säger *”men jag lyfter på benen, det kan ju inte jag”*.

Då frågar någon *”kan du gå också?”* Ingrid ställer sig upp och börjar gå. *”Fantastiskt jag kan gå, jag kan gå. Jag måste gå till Anders”*. Anders var i köket och diskade, Ingrid går före oss och vi följer efter. Det sista jag ser är att när vi kommer till matsalen springer Ingrid mellan borden in i köket och kastar sig på Anders och kramar honom.

Anders berättar:

När Ingrid kom och kramade mig såg jag med en gång vad som hänt. Jag tog det till mig direkt och fylldes med ett lugn som var otroligt. Det ofattbara hade hänt, Ingrid var helad.

Ingrid säger:

Det är obeskrivligt detta som hänt. Vi kan inte klä det i ord. Ett nytt liv började, helt plötsligt kunde jag leva normalt, klara mig själv och inte ha ont – det är nog det största. Jag tog kontakt med min arbetsterapeut Marianne och avbeställde elbilen som jag skulle få 11 januari. Marianne och jag träffades och hon var helt förbluffad. *”Är du frisk? Hur är det möjligt?”* Hon mätte min handstyrka som i december var 10 på en skala där 150 är svag för en kvinna och 250 stark. Nu hade jag över 250. *”När Gud gör något gör han det ordentligt”,* skrattar Ingrid.

Till sist säger Ingrid *”Mitt helande beror inte på min tro utan på Guds nåd”*.

Vittnesbördet om Ingrid Mattssons mirakulösa helande har nått ut över Sverige och berör många. Vi ska fortsätta att berätta om detta till uppmuntran och tro – att Gud förmår.

Gert Kindbom

Teamevangelisation i bilder

mån-fre 8-22 lör 8-22 sön
Din ICA handlare
BBB Kött
Oxfilé
199

KONSUM

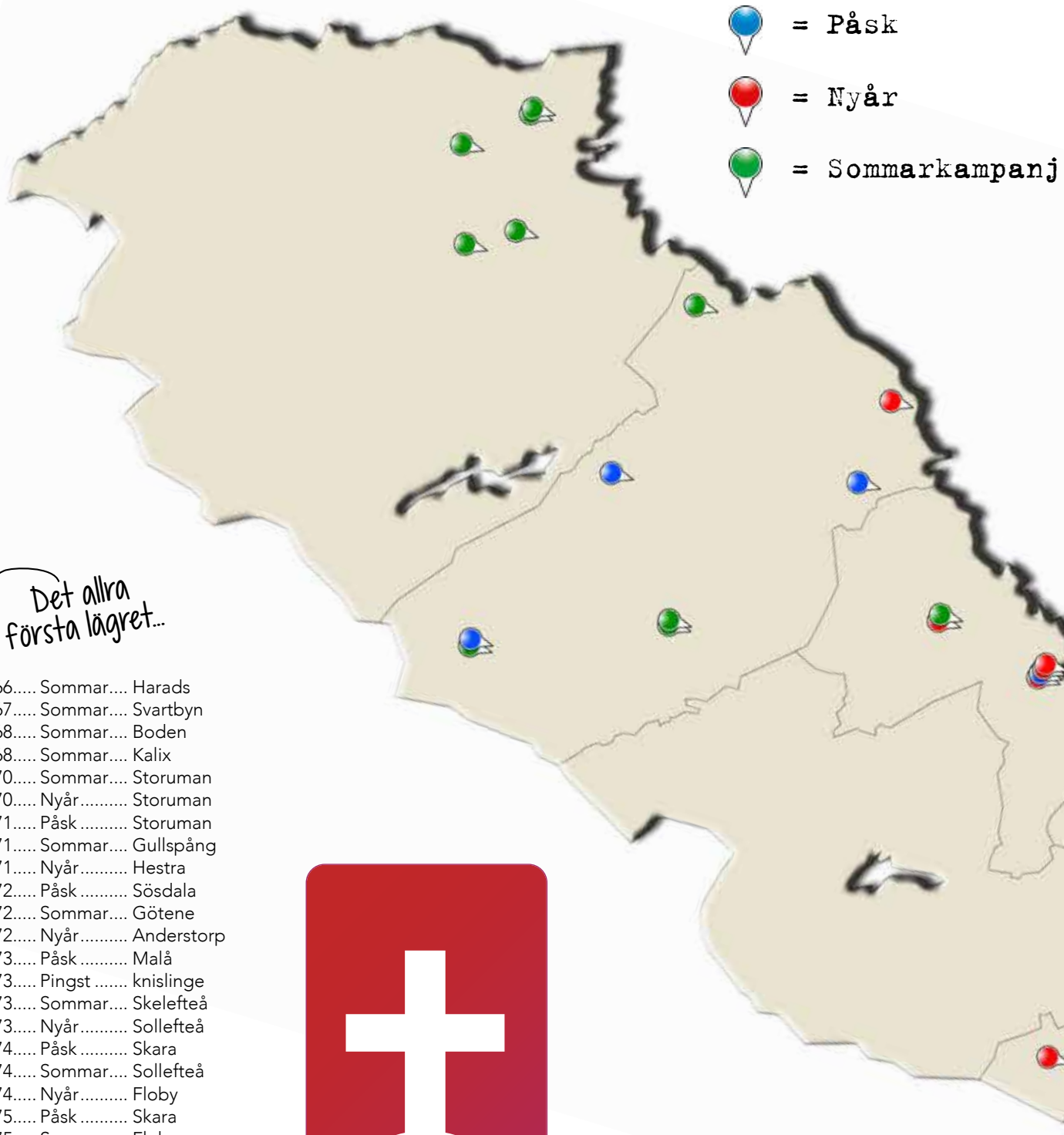

Det allra första lägret...

1966..... Sommar.... Harads
1967..... Sommar.... Svartbyn
1968..... Sommar.... Boden
1968..... Sommar.... Kalix
1970..... Sommar.... Storuman
1970..... Nyår..... Storuman
1971..... Påsk ..... Storuman
1971..... Sommar.... Gullspång
1971..... Nyår..... Hestra
1972..... Påsk ..... Sösdala
1972..... Sommar.... Götene
1972..... Nyår..... Anderstorp
1973..... Påsk ..... Malå
1973..... Pingst ..... knislinge
1973..... Sommar.... Skelefteå
1973..... Nyår..... Sollefteå
1974..... Påsk ..... Skara
1974..... Sommar.... Sollefteå
1974..... Nyår..... Floby
1975..... Påsk ..... Skara
1975..... Sommar.... Floby
1975..... Nyår..... Idre
1976..... Påsk ..... Åseda
1976..... Sommar.... Kalix
1976..... Nyår..... Fjugesta
1977..... Påsk ..... Bjuv
1977..... Sommar.... Gullspång
1977..... Nyår..... Dals Ed
1978..... Påsk ..... Årjäng
1978..... Nyår..... Lidköping
1979..... Påsk ..... Falköping
1979..... Nyår..... Arboga
1980..... Påsk ..... Svenljunga
1980..... Nyår..... Timrå
1981..... Påsk ..... Alfta

LÄGER GENOM ÅREN

Under Teamevangelisations 50 år
har många platser besökts!

1981..... Nyår..... Tidaholm
1982..... Påsk..... Timrå
1982..... Nyår..... Lidköping
1983..... Påsk..... Solåsen
1983..... Nyår..... Lidköping
1984..... Påsk..... Floby
1984..... Nyår..... Värnamo
1985..... Påsk..... Höllviken
1985..... Nyår..... Värnamo
1986..... Påsk..... Limmared
1986..... Nyår..... Timrå
1987..... Påsk..... Hönö
1987..... Nyår..... Mjölby
1988..... Påsk..... Hönö
1988..... Nyår..... Mjölby
1989..... Påsk..... Tidaholm
1989..... Nyår..... Lidköping
1990..... Påsk..... Nässjö
1990..... Sommar.... Mellbystrand
1990..... Nyår..... Nässjö
1991..... Påsk..... Karlsborg
1991..... Sommar.... Mellbystrand
1991..... Nyår..... Kristinehamn
1992..... Påsk..... Karlsborg
1992..... Sommar.... Mellbystrand

1992..... Nyår..... Timrå
1993..... Påsk..... Karlsborg
1993..... Nyår..... Vinslöv
1994..... Påsk..... Vårgårda
1994..... Nyår..... Falun
1995..... Påsk..... Katrineholm
1995..... Nyår..... Lidköping
1996..... Påsk..... Katrineholm
1996..... Nyår..... Umeå
1997..... Påsk..... Tibro
1997..... Nyår..... Nässjö
1998..... Påsk..... Ulricehamn
1998..... Nyår..... Kinna
1999..... Påsk..... Tibro
1999..... Nyår..... Karlstad
2000..... Påsk..... Anderstorp
2000..... Nyår..... Helsingborg
2001..... Påsk..... Ulricehamn
2001..... Nyår..... Edsbyn
2002..... Påsk..... Nyköping
2002..... Nyår..... Arvika
2003..... Påsk..... Anderstorp
2003..... Nyår..... Norrköping
2004..... Påsk..... Gråbo
2004..... Nyår..... Oskarshamn

2005..... Påsk..... Vännäs
2005..... Nyår..... Lidköping
2006..... Påsk..... Älvängen
2006..... Nyår..... Oskarshamn
2007..... Påsk..... Bengtsfors
2007..... Nyår..... Ludvika
2008..... Påsk..... Gislaved
2008..... Nyår..... Oskarshamn
2009..... Påsk..... Vara
2009..... Nyår..... Karlshamn
2010..... Påsk..... Bergum
2010..... Nyår..... Gislaved
2011..... Påsk..... Lindesberg
2011..... Nyår..... Sunne
2012..... Påsk..... Öckerö
2012..... Nyår..... Sunne
2013..... Påsk..... Motala
2013..... Nyår..... Lagan
2014..... Påsk..... Vilshärad
2014..... Nyår..... Bengtsfors
2015..... Påsk..... Hestra
2015..... Sommar.... Vilhelmina
2015..... Nyår..... Bergum/Sjövik
2016..... Påsk..... Hestra
2016..... Sommar.... Vilhelmina

Är vi på din ort nästa gång??

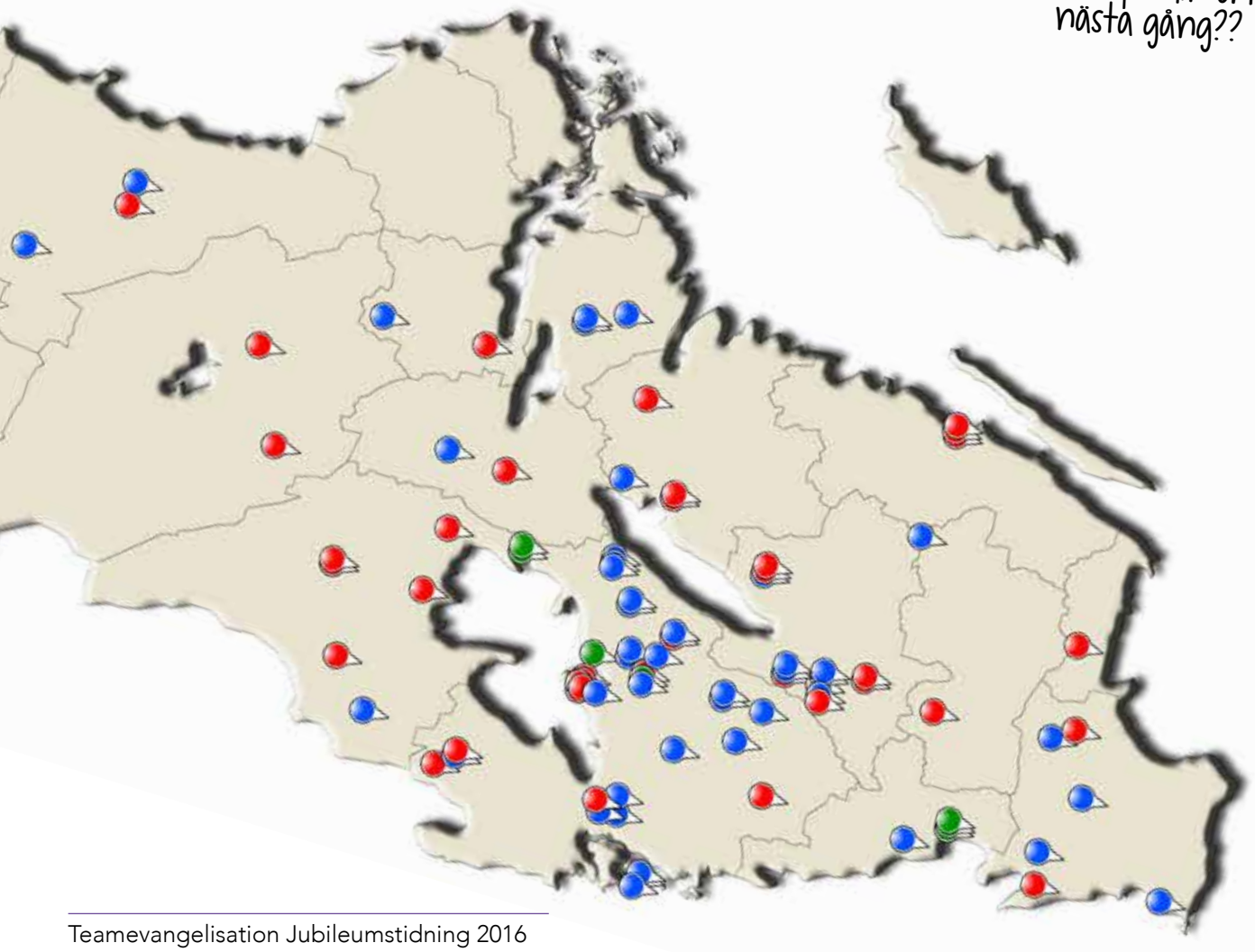

KOM OCH FÖLJ MIG!

För mer än 2000 år sedan sa Jesus KOM OCH FÖLJ mig till några vanliga lärjungar. För 50 år sedan föddes en dröm hos några vanliga lärjungar som blev Teamevangelisation. Vad säger Jesus till dig, vad har Teamevangelisation betytt för dig, hur ser dina drömmar ut? Oavsett svaren på dina frågor så säger Jesus ”kom och följ mig”.

Oavsett om du varit på teamläger för 44 år sen, om du är ung eller gammal, hur ditt liv ser ut idag om du är trött, besviken eller förväntansfull så säger Jesus KOM. Kom till mig du som törstar (Joh.6:35) Följ med mig och se mina gärningar, jag vill ge blinda synen tillbaka, röra vid sjuka, ge upprättelse och frid till människor. Jesus erbjuder ett spännande liv. Ett liv som säger nej till orättvisor, står upp för medmänniskor, som erbjuder förbön för sina vänner, hjälper grannar och tror på det omöjliga.

”Se jag gör allting nytt…”(Jes 43:19) kanske längtar du efter ett nytt liv, nytt jobb, ny hälsa, nya rutiner, ny vändning. Livet med Jesus erbjuder allt detta. Jesus säger: Jag är vägen, sanningen och livet, Han säger kom och följ mig och han säger jag är med dig alla dagar. Fortsätt att gå tillsammans med Jesus, tid kan ibland vara svårt att greppa. 2000 år, 50 år, 1 minut – Jesus vill använda ditt nu och gå tillsammans med dig. Den du är och det du har nu, dina drömmar och dina besvikelser – ge det till honom så kan han välsigna det och använda det till något stort.

Sara Mellergård
Pastor & Evangelist
Equmeniakyrkan
samt styrelsemedlem
Teamevangelisation

JESUS ERBJUDER ETT SPÄNNANDE LIV. ETT LIV SOM SÄGER NEJ TILL ORÄTTVISOR, STÅR UPP FÖR MEDMÄNNISKOR OCH TROR PÅ DET OMÖJLIGA.

DÖRRKNACKNING

Teamevangelisationläger brukar benämnas nyårsfestivaler och påskfestivaler. När dessa äger rum är syftet att så många som möjligt i och kring orten i fråga bjuds in till de offentliga samlingarna som är förmiddagsseminarier eller bibelstudier samt festivalgudstjänster på kvällarna. Alla andra aktiviteter på lägret är exklusivt för de anmälda deltagarna. Dessa innefattar samlingar i de mindre teamen, bespisning, interna aktiviteter etc.

En aktivitet som ofta återkommer på festivalerna är någon slags utåtriktad offentlig aktivitet, såsom körsång på det lokala torget eller annan aktivitet som betjänar ortsborna. En annan sådan, som kommit att bli något av Teamevangelisations kännetecken, är att lägerdeltagarna mangrant knackar på varje dörr på orten med hjälp av teamledarna, då de utdelar ett ljus respektive påsklilja till ortsborna med en inbjudan till festivalgudstjänsterna.

TAPPA INTE MODET!

Jesus och apostlarna levde inte i en skyddad verkstad. De hade sett eller på annat håll kommit i kontakt med brutala avrättningar, övergrepp från romerska soldater, upprorsmän som hellre attackerade påstådda kollaboratörer än verkliga fiender, stråtrövare, korruption, orättvisor; de var förtrogna med sjukdomar, fattigdom och andra olyckor. Och det är just för en sådan värld de levde, predikade och uppvisade ett budskap om hopp, ett rike av fred och frid, självutgivande kärlek och radikal godhet.

De var inte så värst fokuserade på frågan ”varför händer detta” eftersom de visste att världen var ockuperad av den onde. Ju mer ondska de såg, desto mer angelägna blev de att inte bli den lik genom hämnd, utan de ville besegra det onda med det goda.

De var öppna med sina egna brister och svek (som Petrus förnekande av Jesus eller Paulus självbeskrivning som den störste av syndare) och att de fått förlåtelse och förvandling genom Guds nåd hindrade dem från att se sina förföljare som oförbätterliga. Förlåtelse kunde ges för att det ökade chansen till att den som gjorde ont omvände sig (Rom 12:20). Att utmäta den yttersta rättvisan såg de som Guds jobb och de visste att en dag ska alla offer för ondskan få upprättelse.

De såg sig själva som att de levde i de sista dagarna, när ondskan kulminerar, men det hindrade dem inte från att anse bergspredikan som giltig. Ibland verkar nutida kristna tro att bergspredikan, utsändningstalet och liknelsetalet upphävs av Jesu utläggning av den yttersta tiden på Oljeberget. Men för Matteus hörde de ihop.

Så när du hör om det som hänt i Nice, Istanbul, Rouen, Orlando eller andra terrordåd, minns uppmaningarna från Nya Testamentet:

✓ Tappa inte fattningen
✓ Tappa inte modet
✓ Lev i hoppet, som ännu inte uppfyllts
✓ Gör gott mot alla människor
✓ Bed för dem som förföljer dig
✓ Bekänn och följ Jesus

Lars Gunther

TANKAR OM TEAMEVANGELISATION

DANIEL ANDERSSON

Vad har TE betytt för dig?
Förutom att jag har vuxit upp här har jag fått öva på mina färdigheter som ledare vilket har varit väldigt betydelsefullt. Jag har också fått öva på att vara förebedjare och mina ledarskapsgåvor har jag fått utveckla på läger.

Har du något speciellt minne av Gud från något läger?
Ja, en gång bad vi för ett festivalmöte i Halmstad. Vi det tillfället hade jag en tuff period med en scoutpatrull hemma då jag nästan ville ge upp. Men just då gav Gud mig ett väldigt tydligt tilltal att jag skulle fortsätta i den situationen och det gav mig mycket kraft.

PIA SKOGSBERG

Säg något som du älskar med TE.
Att se hur TE har fått betyda så mycket i ungdomars (och äldres) liv! Det här att få se människor kommer Herren och till korset på kvällsmöte.

Vilken hälsning vill du ge TE inför framtiden?
Jag hoppas att det fortsätter i samma riktning med evangelisationen och att budskapet sprids till de onådda!

OSCAR HOBBE JONASSON

Vad ha TE fått betyda för dig?
Första gången jag var med på ett TE-läger så förstod jag att jag var viktig för Gud. Jag fick bekräftelse i min evangelistgåva. Äldre trodde på mig, tog med mig ut i praktiskt arbete i evangelisation. Det är jag så tacksam för, jag skulle aldrig vara den jag är idag annars. Tack TE!

BJÖRNÅKE HULTH

Hur ser du tillbaka på åren då du var aktiv i Teamevangelisation?
Åren i Teamevangelisation var viktiga år. Att få leva nära så många unga människor på läger och medelålders och äldre människor på Nytt Liv konferenser och se hur människor blev berörda och hur man själv blev berörd av Guds ande till frälsning, förnyelse och upprättelse.

SVEN ÖHRMAN

Har du något speciellt minne från något läger?
Vi var i Falun på 90-talet och det var mitt första Team-läger. Vi skulle ha en bönevandring en natt och det var samma år som Mattias Flink hade dödat tio personer där och vi skulle gå till de platser där de blev skjutna. Vi hade en devis under lägret vilken var att det skulle bli en lugn nyårshelg, då det tidigare hade varit ett vilt krogliv där. Vi var 72 personer som vandrade till slut och det blev också en lugn nyårshelg!

JERRY GEGERFELT

Har du något speciellt minne från något läger?
Nu låter jag som en gammal nostalgisk farbror, vilket jag är också(!), men den största känslan är när jag kom dit och inte visste vad jag trodde och kanske inte trodde på nåt. Jag kände att det var en atmosfär och en känsla där som jag uppfattade som stark. Åke kallade detta för tonen, vilket var Andens närvaro tror jag. Detta ledde också till att jag sedermera kom till tro.

TORSTEN ÅHMAN

Har du något speciellt minne från något läger?
Jag tänker på när vi blev utskällda av en hotellägare i Skåne och det orsakade att de många ungdomar som gick till hans utskänkningsställe inte ville gå dit mer. De gick då till Missionskyrkan istället där också många av dem blev kristna. En av de ungdomarna som jag träffade då såg jag på stan för inte länge sedan, och han stod och delade ut Biker-biblar och hade bevarats i tron!

MARTIN KRUMS

Har du något speciellt minne från något läger?
Det bästa minnet jag har var när jag var i Sunne andra året. Då blev jag helad och det är ett speciellt minne jag har. Jag tränade innebandy då och hade skadat mitt knä. Jag ville få knäet bra så att jag kunde spela i skol-SM och på en kväll där blev jag helad i förbön och det var riktigt mäktigt!

Tack!

Så är vi framme vid ännu ett jubileumsår. Efter 50 år av intensiv verksamhet ska vi under en helg stanna upp, minnas och tacka Gud för det som Han har gjort genom Teamevangelisation. Men också tacka alla våra medarbetare för det fantastiska arbete som läggs ner.

Många gånger har jag funderat över vad det är som gör att vi år efter år har kunnat arrangera kampanjer, läger, festivaler mm. Utan stab och gruppledare som jobbar helt ideellt hade det inte varit möjligt. Det är många som lägger en stor del av sin fritid på Teamevangelisation, vilket vi är djupt tacksamma för. Det svar som jag tror står att finna till varför det är så många människor som lägger så mycket tid är: Att dom har på djupet mött Jesus Kristus och nu vill hjälpa unga människor att komma fram till en personlig tro på honom. Att man har fått en längtan av att komma i funktion och hjälpa andra. Belöningen för allt arbete kommer som vittnesbörd både under festivaler och efteråt. Teamevangelisation har fått ta emot många berättelser om hur människor har kommit i tjänst, mött Gud till frälsning, andlig förnyelse och till kroppsligt helande.

Med dessa inledande tankar vill jag först och främst säga ett stort TACK till alla er som under årens lopp har hjälpt till med Teamevangelisations arbete. Utan Er hade inte Teamevangelisation kunnat fungera. Ett stort TACK vill jag också skicka till Gruppledarna, som har och är stora förebilder för många av deltagarna. Gruppledarna betyder mycket, speciellt för de som åker på läger för första gången. Ni ger en känsla av gemenskap och närhet under festivalerna.

Till sist vill jag också tacka våra sponsorer för ekonomiskt stöd på olika sätt. Utan er skulle vi inte kunnat göra nysatsningar. Vi har fortfarande principen att vi inte ska ta ut några lägeravgifter utan att allt ska samlas in under festivalerna. Inga ungdomar ska behöva stanna hemma av ekonomiska orsaker. Så vill vi även tacka de församlingar som vi har olika samarbeten med. Utan er skulle vi inte ha några samarbetspartners. Utan det engagemang som ni lägger ner innan vårt korta nedslag och det arbete som ni fortsätter med efter vi åkt, hade vi inte kunnat åstadkomma de stora förändringar som vi har gjort på många platser, tillsammans.

Ola Ericsson
Ordf.

TEAMEVANGELISATION
DÅ, NU & SEN

I början av maj månad mötte jag Åke Geresand, grundaren för Teamevangelisation, för att intervjua honom om Teamevangelisations historik och framtid.

Hur började Teamevangelisation, kan du berätta lite om starten?
1966 åkte jag och min dåvarande fru Bittan till Harads. Det var en kombinerad semester- och evangelisationsresa på tre veckor. Vi var elva personer sammanlagt, sju från Hestra Missionsförsamling och fem från Svenska kyrkan i Nissafors. Programmet var morgonbön och sedan var dagen fri för bad, utflykter m.m. fram till middag kl.16.00. Efter det var det dörrknackning på orten med inbjudan till missionshuset. Det blev fullsatt kväll efter kväll. Människor kom till tro och fick uppleva förnyelse.

Denna resa fick en mycket positiv efterklang och man frågade mig efter en fortsättning. Det blev så att vi fortsatte fem somrar i rad på detta sätt, med tre veckors kombinerad semester och evangelisation i även Boden, Kalix och Överkalix. Det intressanta, tycker jag, är att Svenska kyrkans folk drev på det hela.

Torsten Åhman var då pastor i Storuman i Västerbotten och ville ha hjälp i samband med invigning av en ny kyrka. Först var vi en bil, sedan fem bilar och sen blev det en buss! Ingvar Carlsson på Sven Carlssons buss ställde upp med ett bra pris på buss. Vi blev totalt 70 personer, 40 från Hestratrakten och 30 som Missionsförbundets Västerbottendistrikt fått ihop. Målsättningen var att människor skulle få möta Jesus för första gången men också att de troende skulle få smak på den helige Ande. Detta var det första nyårslägret och vi upptäckte att vi funnit en modell att jobba utifrån; att uppmuntra och hjälpa de lokala församlingarna samtidigt som vi själva blev uppbyggda i vår tro. Det är samma modell som Teamevangelisation har än idag!
Storuman var första gången utan lägeravgifter. Jag märkte att det blev för dyrt för en del ungdomar att bekosta resan till Norrland och betala mat och logi. Dessa ungdomar var väldigt tända att vittna om Jesus. Ska verkligen pengar stänga vägen för dessa ”små evangelister” tänkte jag. Tanken malde hur vi skulle lösa detta. ”Gör så här” kom svaret i mitt inre ”ta inga lägeravgifter”. Låt ungdomarna klara resan och resten sköts via kollekten. Jag förstod att det var Herren som hade talat men det tog ändå två år innan jag vågade pröva detta. Storuman blev alltså platsen för att inviga denna modell och då ska vi veta att dessa 18 medlemmar hade precis byggt en ny kyrka med allt vad det innebär av ekonomisk satsning. Dock, gick vi ut i tro och det fungerade! Vi fick allt att gå ihop och när summeringen var klar hade vi 200 kr över som vi kunde lämna till kassören. Vilken glädje vi kände! Vi tackade Gud och fortsatte på denna väg och det fungerar än idag. Teamevangelisation har aldrig gått back under dessa 40 år. Göran Holmberg, ordförande och lägerchef under många år brukade säga: ”Det är som en humla som flyger, det ska inte gå men det går ändå!”

Vad kallades lägren under den här tiden?
De kallades kort och gott för Åke och Bittans läger. Det var Torsten Åhman som gav oss namnet Teamevangelisation.

Du berättade att ni var tända när ni kom till de olika platserna men hur började det för dig? När blev du tänd av Herren?

Milstolpar
i Teamevangelisations historia:

1966
Start med 12 ungdomar tillsammans med Åke och Bittan Geresand

1970
Läger i Storuman, 70 ungdomar, lägeravgifterna slopas

1971
Torsten Åhman med team anställs

1972
Arbetsnamnet Teamevangelisation tas i bruk, myntat av Torsten Åhman

1975
Deltagarantalet på lägren är uppe i ca. 150.

1980
Deltagarantalet på lägren har stigit till ca. 200

1981
Församlingsteam 2&2 startas

Jag kom till tro när jag var 14 år och var färdig med allt vid 16. Jag hade inte funnit något under dessa år men så gick jag på ett möte i Floby 1945 som 16-åring och lyssnade på Algot Niklasson som då var 18 år. Algot var evangelist inom pingströrelsen och vittnade, sjöng och spelade dragspel. Under detta möte hände något som flera år senare, 1952, fick en uppföljning i Julita. Då var jag på en serie med missionskolelever. Paul Ljungberg som var ledare för Södertäljegruppen såg min längtan och bad för mig att den helige Ande skulle komma. Jag kände en varm ström från huvudet som gick igenom hela kroppen. Det var mitt möte med den helige Ande och min kallelse. Jag började då resa med Södertäljegruppen. I Julita stannade vi i tre månader och fick be till Gud med 40 personer. Jag fick en sådan längtan att dela med mig av detta till människor men framför allt till mina kompisar och andra troende. Man kan säga att Teamevangelisation startade där i Julita.

Vad hände efter Storuman?

Vi började med nyår-, påsk- och sommarevangelisation. I Smögen var vi exempelvis sex somrar hela juli månad. Vi fick ansvar för Hönökonferensens barn- och ungdomsmöten som vi höll på med fram till 1999.

Visionen växte fram att hjälpa små församlingar med evangelisation men det visade sig att även stora församlingar behövde hjälp. Under dessa 40 år har vi varit i både små och stora orter och städer. Torsten Åhman var anställd av Teamevangelisation. När han slutade kom Egon och Ing-Britt Linderoth in i arbetet och visioner tog ny fart. De strukturerade upp arbetet på ett sätt som vi jobbar efter än idag. Vi fick många kallelser från församlingar på olika orter som ville ha vår hjälp.

Hur valde ni ut de platser som ni blev kallade till?

Vi har aldrig följt kronologisk ordning i detta utan vi har sökt Gud och varit beroende av hans ledning. Det är en fråga om fingertoppskänsla. Efter mitt möte med Herren i Julitta blev jag känslig för Guds Andes ledning. Jag har blivit beroende av att tala med Gud om platserna, tala med mina närmaste i Teamevangelisation och de lokala pastorerna för att bilda mig en uppfattning. Med facit i hand tycker jag att vi har kommit mer eller mindre rätt hela tiden.

Kan vi få några minnen från några av de platser Teamevangelisation har besökt?

Sösdala: Vi gick i bön för ungdomarna på orten. De satt nämligen och drack öl på puben. En kille berättade att han satt på puben, ställde sin öl där, gick till Missionskyrkan och lämnade sig till Gud. Detta blev en öppning och ett 25-tal av dessa ungdomar kom till tro.

Där träffade jag även Dan-Inge Olsson för första gången, en spinkig rackarunge, som sedan blev en av våra medarbetare under många läger.

Gullspång: Där hade vi ett sommarläger som skulle vara tre veckor men det blev istället sex veckor plus tre veckoslut. Vi fick be till Gud med ett 25-tal och 50 personer döptes av pastor Bengt Kindbom. Det gick helt enkelt inte att sluta. Folket ville att vi skulle förlänga serien hela tiden. Det var fascinerande!

Katrineholm (1996): Ett roligt minne! Fredrik hade varit med oss några läger. Han var lite busig och full av upptåg. Påskdagens morgon tittade jag och Rosita ut från husvagnen och fick på taket till tennishallens runda tak se att det med meterstora bokstäver stod ”Jesus”, skrivet med hushållspapper. Vem kan ha gjort detta? ”Fredrik” sa vi med en mun. Jag letade upp Fredrik, spärrade blicken i honom och frågade om han hade gjort det. Han svarade: ”Jag kan inte ljuga för dig Åke, det var jag.” Jag frågade honom: ”Men hur kom du upp på detta välvda tak, med tjärpapp eller?” Han svarade: ”Det gick fint med raggsockar, perfekt fäste. Hushållspappret hittade jag i köket och så tog jag vedträn i en trädgård intill så att pappret skulle ligga kvar på taket.” Han gick upp på taket och tog ned de i och för sig fina bokstäverna.

Kinna (1998): Där fick vi inviga en skola som byggts till och renoverats för 220 miljoner kr. Där hade de en ny skolchef från Göteborg. Församlingen var rädda att denne skulle sätta käppar i hjulet och ville därför att jag skulle komma och presentera vårt arbete och vad vi skulle göra på skolan. Jag träffade personen i fråga och berättade för honom om TE och våra erfarenheter från andra kommuner. Han blev så positivt inställd att vi fick en ovanligt låg hyra och allt samlat under ett och samma tak på skolan.
Ett problem i Kinna var att lärarna och övrig personal skulle flytta in sina saker samtidigt med pågående festival. Krocken syntes oundviklig. Jag stod och pratade med Staffan Andersson och då kommer en av rektorerna. Jag tänkte att nu kommer det. Döm om min förvå-

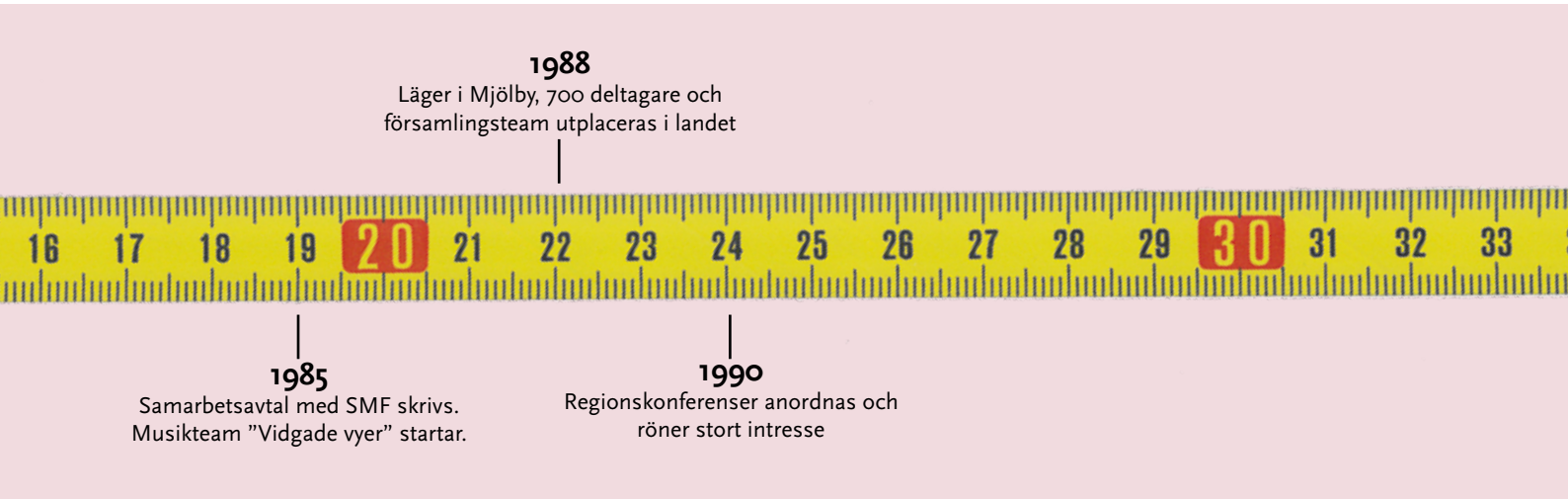

ning när vi hör följande av rektorn: ”Vilket fint bemötande jag får av era vaktmästare, de hälsar mig välkommen till min skola. Vilka ungdomar ni har, inga svordomar, inga glåpord, inget snus eller cigaretter. Snälla ni, gör något så att denna atmosfär och ande sätter sig i väggarna!”

I Kinna fick vi också uppleva flera helanden och mirakel bl.a. Ingrid Mattsson som reste sig ur sin rullstol.

Vilka motigheter har Du och Teamevangelisation känt genom året?

Jag ville förmedla det andliga liv jag fått till andra men det togs inte alltid emot, vilket smärtade mig. Dock har det efterhand öppnats upp för oss på en bredare basis som jag inte ens vågat drömma om.

Ett fruktansvärt slag blev det för mig och mina barn när min fru Bittan dog i sjukdom 1984, bara 46 år gammal. Hon höll ihop familjen och även sången och musiken på våra läger. Då trodde jag att det var slut med TE, jag kände det omöjligt att fortsätta men Egon och Ing-Britt m.fl. tog hand om arbetet med TE och vi kom vidare. Tiden, 7 år, tills Herren förde mig och Rosita samman, var en prövosam och jobbig tid. Jag var mycket rastlös och olycklig.

När vi planerade för Umeå hade jag ingen lust att fortsätta. Jag ville inte vara med och planera men Teamevangelisations stab och pastorerna i Umeå övertalade mig att följa med. Göran Holmberg, Dan-Inge Olsson och jag satt i planet och skulle landa på Umeå flygplats. Det var fint väder och inflygningen gick fint men plötsligt drar planet med full gas och vi lyfter upp igen i luftrummet. Kaptenen var inte nöjd med något så vi fick göra om proceduren. På natten vaknade jag och upplevde Herrens tilltal: ”Åke, du är i planets situation. Du har bestämt dig för att lägga av och landa men jag säger dig att göra som piloten, dra på igen och fortsätt, jag ska vara med dig och hjälpa dig.” Jag grubblade på detta under dagarna i Umeå och på vårt sista möte i frälsningsarmén vittnade jag om detta och fick sådan inspiration som jag haft sedan dess.

Hur upplever Du nusituationen i Teamevangelisation – möjligheter och eventuella hot?

När TE startade och vi såg att det fungerade sa jag till Herren att när ungdomar slutar komma, då har vi gjort vårt. Ännu kommer dem och vi får nya kallelser. Medarbetare ställer upp i vår stab, 50-150 som ständigt är med. Ofta får vi säga nej till deltagare för att det är fullt på lägren. I Lidköping 05/06 fick vi säga nej till 60 ungdomar.
Möjligheterna är många och behoven stora. Samhällets problem får vi in i lägren. Därför krävs en stor vaktmästarstyrka som har koll dygnet runt och mycket bön. I Älvängen påsken -06 ställdes vaktmästarna på stora prov. Föräldrarna skickar gärna sina ungdomar till oss för de vet att vi har god ordning.

Vi har hittills haft lätt för att få talare till oss vilket också bidragit till vår popularitet.

De hot som jag ser är den fiende som vi har emot oss och vill göra livet surt för oss. Därför satsar vi mycket på bönen och vi har många som arbetar i förbönstjänst. När något dyker upp tar vi det direkt i bön. Vi måste vara medvetna om fienden som vill splittra oss. En farhåga av annat slag är att det blivit svårare att hyra skolor.

Det är viktigt att vi inte slår oss för bröstet och tycker att vi kan det här. Vi har en fint fungerande organisation och faran kan vara att vi förlitar oss på mänskliga resurser. Det värsta som kan ske är att vi blir ett maskineri utan olja, underförstått en grupp människor utan den helige Ande.

Hur ser du på framtiden?

Behovet av ett möte med den helige Ande kommer inte att avta, tvärtom, det ökar. Vi märker hur ungdomar söker mystik genom nattvard, ljuständning m.m. Vi måste leda detta rätt så att vi inte fastnar i något dike. Vi måste hjälpa människor att hitta ”detta något” i andens värld, genom förkunnelse, upplysning och vägledning.

Det kommer ställas krav på oss som ledare att finna vägar som kan öppna upp för denna verkliga kraft. Vår utmaning är att forma dessa forum i kyrkor, skolor, sporthallar, på gator och torg. Jesus är tidlös – människans behov av frälsning är också tidlös. Att matcha detta är vår uppgift!

Till sist, vad är TE:s signum?

Jag vill svara som en av våra medarbetare, Michael Jonsson, sa till mig härom dagen: ”Det viktiga är att ni håller er till visionen och inte förlorar er själ.”

Vi har haft en förmåga att förena generationerna på våra festivaler. Vi har också haft ett behov att vänta in Guds röst. Vad vill Gud? Det tror jag är vårt signum.

Gert Kindbom

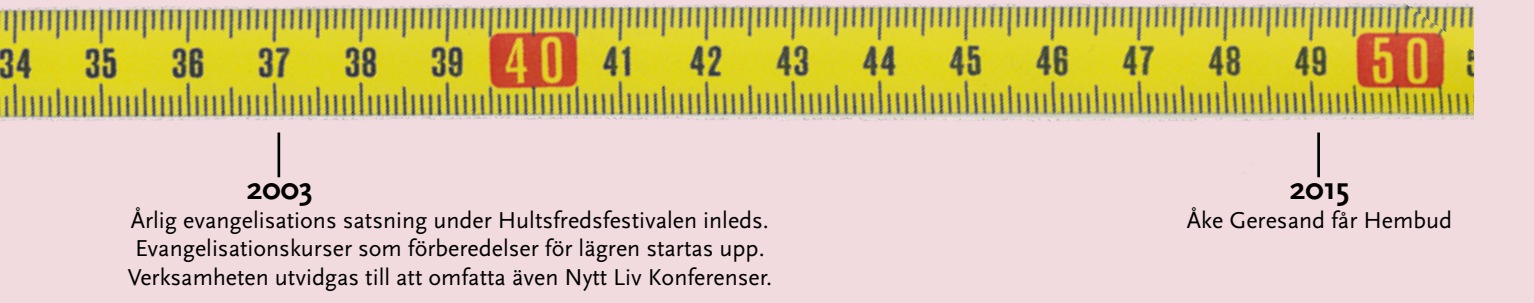

Trionum AB - 3D-CAD

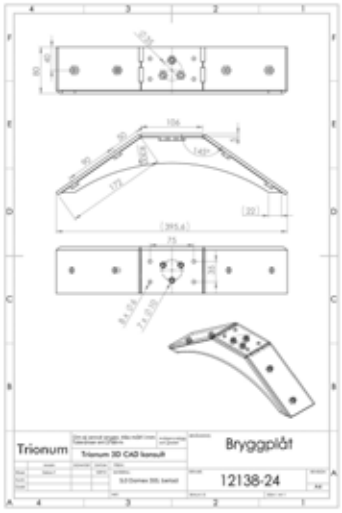

Konsult för:

ritning
konstruktion
simulering

lagerhotell
montering

www.trionum.se
0708 - 32 39 88

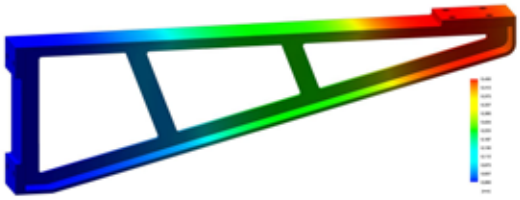

DET LILLA VARUHUSET I HESTRA

Sportavdelning
Allt för sport och fritid

Cykelavdelning
Egen verkstad

Digitalbutiken
TV, Datorer, Mobiltelefoner

AB HESTRA
RADIO & SPORT

Vi hjälper dig!
Tel 0370-33 57 10
hestraradiosport.se

KEYnet

Intranät
Hemsidor
Kundunikt
Ärendesystem
E-handel
Utbildning

Presentationsskärm för förening och företag med aktuell och uppdaterad information. Kontakta oss!

Tillsammans gör vi information möjligt!
KEYnet Sweden AB | 0370-33 47 50

TRYCK
WEB
REKLAM

BEHÖVER NI HJÄLP ATT SYNAS?

Välkommen att kontakta oss om ni är i behov av kuvert, tidningar, reklamutskick, programblad, böcker, visitkort, annonser för Facebook eller annat som hjälper er att synas.

Vi kan mer än du tror.
Mycket mer.

SKILLTRYCK
0370-733 30
www.skilltryck.se

TEAMEVANGELISATIONS ORDFÖRANDEN UNDER DE GÅNGNA 50 ÅREN

1966-1971
Fanns ingen styrelse eller fast organisation.

PAUL PAULSSON 1971-1979

Arbetade som administratör på Wedaverken i Södertälje. Kom i kontakt med Åke genom Södertäljegruppen redan 1952. Paul startade "bärarlaget" som gjorde det möjligt för Teamevangelisation att anställa Torsten Åhman som evangelist.

EGON LINDEROTH 1979-1991

Bittan, Åke, Ing-Britt och Egon träffades första gången på Smögen 1979, ditbjudna av Torsten Åhman för att delta i en mötesvecka. Träffen på Smögen blev upptakten till en djup vänskap familjerna emellan och ett samarbete som fortfarande pågår. Egon hade under denna tid företagande befattningar inom svensk storindustri. Ing-Britt arbetade som tandsköterska.

LARS-GÖRAN SUNDBERG 1991-1995

Lars-Göran och hans fru Christina har varit med på många läger och under lång tid varit mycket aktiva inom Teamevangelisation. Lars-Göran blev, efter tre års studier på Säffle bibelinstitut och ett kompletterande år på Lidingö Teologiska, pastor inom Svenska Missionskyrkan. Hans första tjänst som pastor var i Limmared. Christina utbildade sig till lärare. Lars-Göran fortsatte sina studier i USA och tog doktorsexamen vid Fuller Theological University i juni 2005.

GÖRAN HOLMBERG 1995-2001

Göran var och är pastor och riksevangelist inom SMK. Frun Margareta är lärare till yrket. Första gången Göran deltog i ett läger var 1988, då som talare. Därmed hade band knutits till såväl Teamevangelisation som till familjen Geresand. Görans alltmer intensiva samarbete med Åke ledde till att han år 1990 valdes in i styrelsen i Teamevangelisation och år 1995 blev han dess ordförande. Görans och Margaretas brinnande engagemang för evangelisation tog en internationell vändning 2001, då de fick en inbjudan från Tongas regering att arbeta för spridning av kristna värderingar bland ungdomar på Tonga.

EGON LINDEROTH 2001- 2006

Då Göran Holmberg beslöt att flytta till Tongaöarna blev Egon åter föreningens ordförande. Han verkar idag som rådgivare och samtalspartner åt företagsledningar och styrelser i Skandinavien.

MARIA GOTTFRIDSON GRANTH 2006-2012

När Egon Linderoth slutade som ordförande så fick föreningen sin första kvinnliga ordförande när Maria Gottfridson Granath tillträdde. Hon är mer välkänd under sitt smeknamn Mia. Under sin tid som ordförande jobbade hon som personalutvecklare i Lerums kommun. Hon satsade mycket på teambuildning i Teamevangelisations olika stabs och gruppledare grupper.

GUNILLA ANDERSSON 2012-2013

Gunilla tog vid där Mia slutade. Hon jobbade som musiklärare i Alingsås kommun. Gunillas tid som ordförande blev kort, då hon drabbades av cancer. Hon fick lämna jordelivet den 8 april 2014, 44år gammal.

OLA ERICSSON 2013-

Ola var vice ordförande när Gunilla blev sjuk. Då hon inte orkade med längre tog han över som ordförande. Han har jobbat med Ljud/ljus/bild i Teamevangelisation i många år. Därifrån är det många som känner igen honom. Till vardags jobbar han som Utvecklare på Triacon Scientific. Han bor med sin familj i Södervidinge i Skåne.

Returadress: MER Business AB
Mogatan 2
330 27 Hestra

POSTTIDNING

B

Avsändare: Skilltryck AB, Box 53, 568 22 Skillingaryd

50-årsfirande

I HESTRA DEN 24-25/9

Program:

LÖRDAG
10.00 Incheckning
11.00 Årsmöte
13.00 Lunch
16.00 Festmiddag *
19.00 Festivalmöte, predikan Torsten Åhman
22.00 Eftersits

SÖNDAG
10.00 Gudstjänst, predikan Göran Holmberg

* Anmälan till festivalmiddag via Teamevangelisations hemsida. Kostnad 400 kr.